

nogle fordele ved at kunne sammenlægge, ved at kunne planlægge, ved at kunne – som hr. Jan Kørpe Christensen selv sagde – få nogle stor-driftsfordele, men først og fremmest, fordi vi får et meget stort universitetssygehusfællesskab i København, som jeg tror vi kan have meget glæde af. Vi vil prøve, som også Rigshospitalets chef, hr. Lindsten, har været inde på, at strukturerer anderledes, kigge lidt på specialerne og sådan noget; det er der jo lagt op til.

Jeg synes, det er en god idé, fordi man kan få fælles planlægning, forskning og først og fremmest måske en samlet styring. Det tror jeg er uhyre vigtigt, for det er ikke bare et spørgsmål om økonomi. Det er også et spørgsmål om styring.

Fru Vibeke Peschardt var interesseret i medarbejderrepræsentation, og der er en model for det, men den kan vi snakke nærmere om i udvalget, hvis der er noget, man gerne vil have afklaret. Revisionen har jeg været inde på før. Det bliver et spørgsmål, vi kommer til at diskutere.

Hr. Bruno Jerup fra Enhedslisten nævnte først og fremmest mangelen på demokrati. Det er jo et resultat af kommuneforhandlingerne, og kommuneforhandlingerne er jo en del af det demokrati, vi har bygget op. Denne model – det er første gang, jeg har hørt det – er altså ikke en privatiseringsmodel. Den er lavet i ganske almindeligt kommunalt regi i erkendelse af, at det kommunale system også har et ansvar for at få brugt de midler og de ressourcer, som er til rådighed, på en fornuftig måde.

Det samme vil jeg sige til fru Sonja Albrink. Forslaget omfatter det, der er beskrevet, og der er altså ikke nogen skjult dagsorden i det. Det er heller ikke et forslag, man skal have på plads, fordi sygehusvæsenet nu skal privatiseres, under ingen omstændigheder. Men det må vel også være sådan, at det offentlige er lige så stærkt interesseret i, hvordan midlerne bliver brugt.

Tove Fergo (V):

Det var sundhedsministerens bemærkning om, at man ved at oprette dette selskab bedre kan styre og koordinere på sygehusområdet. Det er så påstanden. Men hvis nu det viser sig at være så udmærket, hvorfor har regeringen så ikke foreslået, at man indførte det for hele landet? Hvorfor opretter man ikke sådan nogle selskaber andre steder end netop her i hovedstadsområdet, når det nu er så strålende en idé og det helt rigtige?

Hvis ministeren skulle komme op og sige, at nu må vi først lige prøve, hvordan det er, og når vi så har prøvet, kan vi altid se, om man ikke skulle gøre det andre steder også, vil jeg sige, at den videnskabelige værdi af dette forsøg er falsk, medmindre man giver lige så mange penge ud til de andre områder i landet. Hvis de andre amter skulle have lige så mange penge til en ekstra saltvandsindsprøjtning, som Københavns og Frederiksberg Kommuner får med denne milliard kroner i det næste par år – og så skal det nedtrappes lidt, altså 74 mia. kr. i alt – så skulle f.eks. Københavns Amt til næste år have 624 mio. kr. – 624 mio. kr. – hvis de skulle have penge svarende til det, regeringen nu har bevilget Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Det kunne jo godt være, en af forklaringerne på, at Københavns Amt ikke ville være med i denne ordning, var, at de ikke havde fået tilbudt lige så mange penge, som de andre to enheder havde fået.

Men jeg vil godt høre, hvorfor regeringen ikke har foreslået denne ordning andre steder i landet – med tilsvarende økonomisk kompensati-on.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg takker ministeren for det meget klare svar med hensyn til, om Københavns Amt har fået tilbud om at komme med i denne ordning. Jeg forstår, at amtsborgmesteren har sagt nej – jeg ved ikke, om hun har sagt nej tak, men nej har hun sagt, og jeg hæfter mig ved, at det er foregået uden om amtsrådet.

Nu kan man jo filosofere meget over, hvorfor amtsrådet siger nej til at gå med i et sådant fælles samarbejde. Jeg kunne få den mistanke, at amtsborgmesteren er mere optaget af sin egen position frem for af patienternes, men jeg synes, det er vigtigt her at få slået fast, at amtsborgmesteren egenhændigt uden om amtsrådet har sagt nej til at deltage i dette samarbejde.

Anni Svanholt (SF):

Vi har igen hørt fra ministeren, hvilke hensyn man vil søge at varetage med dette forslag til lov om Hovedstadens Sygehusfællesskab, hensyn, som det er ganske flot og udmærket at ville varetage – nemlig patienternes tarv og sammenhængen i sygehussektoren – men det opnår man jo ikke.

Det, der sker, er derimod, at man ganske langsomt udhuler det kommunale selvstyre i Københavnsområdet med en sådan konstruk-